

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 21T/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120010831
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sopúch
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120010831.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom JUDr. Vladimírom Sopúchom v trestnej veci proti obžalovanému E. Č., pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný,
E. Č. W. E. O. Í. M. , narodený XX.XX.XXXX X. O.,
trvale bytom C. P. O., D. XX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 11.09.2019 od 23:55 hod. do 9:00 hod. dňa 12.09.2019 v Nitre na ulici Novozámockej v prevádzke hotela ABC Hotel ako zamestnanec spol. ABC HOTEL, s.r.o., so sídlom Novozámocká 220, Nitra, C.: XXXXXXXX na pozícii recepčný - čašník po vyúčtovaní dennej tržby finančnú hotovosť v sume 611,22 eur napriek pokynu zamestnávateľa neuložil do určeného trezoru nachádzajúceho sa v prevádzke hotela, ale túto si ponechal a použil na doposiaľ presne nezistený účel, čím spoločnosti ABC HOTEL, s.r.o. so sídlom Novozámocká 220, Nitra, IČO: XXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 611,20 eur,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, bez zistenia pohľadujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, so zistením a použitím priťažujúcej okolnosti podľa 37 písmeno m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a), Trestného zákona, obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej obchodnej spoločnosti ABC HOTEL s.r.o., so sídlom Novozámocká 622/220, 949 05 Nitra, IČO: XX XXX XXX, spôsobenú škodu v sume 261,20 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Nitre, (ďalej v texte len so znením „prokurátor“) podal Okresnému súdu Nitra (ďalej v texte len so znením „súd“) dňa 3.07.2020 na obžalovaného E. Č. (ďalej v texte tiež so znením „obžalovaný“) obžalobu sp. zn. 1Pv 651/19/4403 (ďalej v texte len so znením „obžaloba“) pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie tak, ako ho navrhli vykonať strany obžaloby a obhajoby na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného E. Č., F. C., U. N., R. Š., U. R., P. V., K. Ď. a prečítal listinné dôkazy z vyšetrovacieho a súdneho spisu.

Obžalovaný E. Č. na hlavnom pojednávaní nevyužil svoje právo a neurobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Trestného poriadku. Uviedol, že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom pervitínu a tak riaditeľke oznámil, že mal vypité. Jednalo sa o jeho prvú nočnú službu, ktorú si chcel vymeniť, s čím ale kolegyňa R. Š. nesúhlasila. Počas služby pil so zákazníkmi alkoholické nápoje a užil pervitín. Uzávierku ráтали s kolegyňou Š., ktorá obálku s tržbou dala pod klávesnicu, s tým, aby ju odniesol do trezoru. I keď bol pod vplyvom drog obálku s tržbou niesol do trezoru, ale vrátil sa tržbu prepočítať. Inventúru nestihol urobiť a tak s ňou kasa nesesedela, čo mu vyčítala kolegyňa, ktorá od neho preberala službu. Pán N. videl na ňom, že bol nervózny. Obžalovaný ďalej uviedol, že obálku s tržbou nezobral vedome, po užití pervitínu bol roztržitý a uviedol, že si bol plne vedomý, že to bola jeho vina. Z prevádzky odišiel do Serede kúpiť si za zvyšné peniaze drogy a potom išiel ku kamarátke, kde sa na sociálnych sieťach od kolegu a kamaráta U. V. dozvedel, že sa stratila tržba. Po tomto incidente absolvoval dvojmesačné protidrogové liečenie v Hronovciach. Obžalovaný na položené otázky uviedol, že riaditeľke oznámil len to, že je pod vplyvom alkoholu a drogy zamĺchal. V ten deň injekčne užil pervitín, o čom vedeli kolegovia Š. R. M.E. V.. Vypil tak 5 až 6 pohárikov tvrdého alkoholu. Uzávierku robil o 24.00 hod. s kolegyňou Š., trvalo im to dlho, asi hodinu. Pamätal si, že okolo 450 až 500,- eur bola tržba z pokladne a zvyšok mali byť peniaze z terminálu. S inventúrou nesesedela mincovka, tak ju opravil a obálku hodil do igelitky, ktorú mal v ten deň so sebou v práci. Na odstránenie rozporov výpovedí v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedol, že vyšetrovateľovi klamal, že nebol v ten deň pod vplyvom drog, pretože nechcel, aby to vyšetrovateľ vedel.

Svedok C.. U. N., splnomocnený zástupca poškodeného - ABC Hotel, spol. s r.o. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň mal službu obžalovaný a odovzdával ju kolegyni R., s tým, že o polnoci mal vykonať uzávierku a obálku s tržbou mal dať do trezoru. S obžalovaným sa bavil o tom, ako prebiehala služba a keď obžalovaný odišiel, išiel pre tržbu do trezoru, kde zistil, že tržba sa tam nenachádzala. Vizuálne bez výsledku skontroloval recepciu a telefonoval obžalovanému, ktorý mu nezdvihal a jeho matke, ktorá uviedla, že obžalovaný domov neprišiel. Na druhý deň išiel za obžalovaným domov, kde mu stará matka povedala, že doma ešte obžalovaný nebol a že má určité problémy. Obžalovaný mu v telefóne uviedol, že si je vedomý svojej zodpovednosti za neodovzdanú finančnú hotovosť - tržbu zo smeny a navrhol, aby sprostredkoval so zamestnávateľom dohodou o jej splatení, s čím zamestnávateľ nesúhlasil a trval na jednorazovom vrátení, keďže obžalovaný s tým nesúhlasil, išiel na políciu podať oznámenie. Svedok na položené otázky uviedol, že obžalovaný sa v práci uviedol dobre, ale keď 12.9.2019 nastúpil do služby na obžalovanom si všimol, že bol nervózny a reagoval podráždene. Kľúč od trezoru sa nachádzal len na recepcii. Obžalovaný mu v telefonickom rozhovore uviedol, že vec by chcel urovnať, že je jedno akým spôsobom tržba zmizla, pretože aj tak je za to zodpovedný on. Zákazníci si môžu u recepčného objednávať pri bare, ktorý je spojený s recepciou a v čase spáchania skutku na bare obsluhoval len obžalovaný ako recepčný. Ku kamerovému systému sa vyjadriť nevedel, uviedol, že majitelia ich nezasväčujú do toho ako funguje kamerový systém.

Svedkyňa R. Š., kolegyňa obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že v čase spáchania skutku pracovala v hotely akom čašníčka a recepčná. Službu mala poobede a mala ju mať do 22.00 hod, kedy obžalovaný mal ísť do nočnej služby, ale zostala až do 24.00 hod., aby sa tržba riadne spočítala a odovzdala. Tržbu mal odovzdať obžalovaný a ona potom odišla. Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný

počas služby so zákazníkmi pil alkoholické nápoje a bol pod vplyvom jej neznámych látok - drog, čo usúdila z toho ako sa obžalovaný správal, bol nepokojný a mal tiky. Tržbu spočítali, dali ju do obálky, s tým, že obžalovaný ju mal odniesť do trezoru, pričom ona nevedela, či tak aj urobil, pretože si zavolala taxík a odišla domov. Ráno jej písal kuchár V., že zmizla tržba. Obžalovanému mala pomáhať, keďže to bola jeho prvá služba na ktorej mal byť sám. Ďalej svedkyňa na položené otázky uviedla, že kľúč od trezoru bol aj s ostatnými kľúčmi v otvorenej polici na recepcii a tak bol k nemu prístup. Boli tam kamery, jedna snímala recepciu, jedna bola na bare, jedna v reštaurácii, jedna pri výtťahoch a vonkajšia kamera pri vchode do hotela, ale nevedela, či boli funkčné. Bar býval otvorený non stop, hostí musel recepčný obslúžiť pokiaľ prišli na bar aj o tretej ráno. Kuchyňa bývala otvorená do 21.00 hod. Obžalovanému nechcela vymeniť službu, pretože na druhý deň mala ísť na obedové menu, pýtal sa jej to ten večer, že je v zlom psychickom stave. Obžalovaný sa jej pýtal, či chce omamnú látku, ktorú užil saj on. Tržbu z pokladne počítajú tak, že 66,- eur v nej nechajú na vydávanie a zvyšok peňazí sa dával do obálky, ktorá sa zapečatila, odovzdávajúci ju podpísal a odniesol do trezoru, z ktorého ju preberá prevádzkar hotela. Obžalovaného poznala len jeden deň a preto nevedela posúdiť jeho stav, potvrdila však, že obžalovaný bol pod väčším vplyvom alkoholu. Službu v ten deň nemala, bola na výpomoc čašníkom.

Svedkyňa U. R., kolegyňa obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že keď prišla na zmenu, bol tam neporiadok, smrdel tak alkohol, nemala pripravené švédске stoly, obžalovaný bol nervózny a nadával. Z uvedených dôvodov sa s obžalovaným pohádal. V pokladni bolo 66,- eur a tak si išla chystať švédске stoly na raňajky. Svedkyňa na položené otázky uviedla, že každý recepčný svoju tržbu odovzdáva do trezoru sám a do knihy zapíše, v akej výške bola tržba a dá do nej aj dennú uzávierku. Kľúče od trezoru bývali uložené v neuzamknutej polici na recepcii a mohol sa k nim dostať ktokoľvek. Keďže nastupovala do zmeny po obžalovanom, s tržbou už ona nemala nič spoločné. Obžalovaný svojou rečou, mimikou a správaním sa javil známky požitia alkoholu.

Svedok P. V., kuchár na hlavnom pojednávaní uviedol, že robil deň pred skutkom a aj deň po ňom. Keďže sa hľadala tržba a obžalovaný nereagoval na telefonáty nadriadených tak prostredníctvom sociálnych sietí obžalovaného kontaktoval. Svedok potvrdil komunikáciu na (č.l. 68-71) vyšetrovacieho spisu. Obžalovaný mu najprv povedal, že nevie o čom hovorí, ale potom povedal, že asi to dal do svojej igelitky. Potom to oznámil nadriadeným. Obžalovaný sa mu javil, že bol v pohode a on nemal vedomosť o tom, či mal alebo nemal nejaké problémy v súkromí. Svedok ďalej na položené otázky uviedol, že recepcia je prepojená s barom a že obžalovaný mal službu od 18.00 hod. a tržby sa preberali ráno a tak sa dozvedel, že tržba chýba.

Svedkyňa K. Y., riaditeľka zástupca poškodeného - ABC Hotel, spol. s r.o. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pán N., ktorý má na starosti prevádzku jej volal, že hľadajú tržbu. Na prevádzke majú viac kamier, o ktorých personál ani nevedel.

Na kamerových záznamoch nevideli, že by niekto išiel k trezoru. Snažili sa dovolať obžalovanému a tak požiadali p. V., aby sa s ním spojil. Obžalovaný mu písal, že tržbu asi nechal v taške a že ju prinesie. Nestalo sa tak a pán N. Z. išiel nahlásiť polícii.

Na položené otázky svedkyňa uviedla, že v ten deň bola na hoteli, ale na podrobnosti si nepamätala. Nepamätala sa na to, že či ju obžalovaný požiadal o nejakú finančnú hotovosť, či Poskytli polícii kamerové záznamy, ktoré sa premazávajú, či obžalovaný mal dôvod meškať do práce, či bol u nej na pohovor, že na základe udania jeho matky mal byť pod vplyvom alkoholu a že by mal obžalovaný požiadavku na výmenu zmeny so Š.. Obžalovanému fúkať nedala, na to má ľudí. Kľúč od trezoru majú recepční a odovzdávajú si ich, bol na veľkom zväzku spolu s ostatnými dôležitými kľúčmi uložený na samostatnom mieste tak, aby ho nebolo vidno a kľúče od izieb sú samostatne. Na recepcii sú vyklápacie dvere, hneď vedľa je toaleta a fajčiť majú zakázané. Zamestnanci sú pri vstupnom pohovore poučení o zákaze požívania alkoholu a návykových látok pri výkone služby. Čašník s hotovosťou do styku neprichádzal. Obžalovaný bol v skúšobnej dobe, pričom nemala vedomosť o tom, že bol obžalovaný odsúdený za spáchanie trestného činu sprenevery. Svedkyňa ďalej uviedla, že dvere do priestoru, kde sa nachádzajú kancelárie a trezor sa zamykajú, pričom kľúč je tiež na uvedenom zväzku a tento priestor je tiež monitorovaný kamerou - fotopasca. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný im do konania hlavného pojednávania nahradil časť spôsobenej škody v sume 350,- Eur.

Súd odmietol pribrať do konania na návrh obhajoby znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, na vyšetrenie obžalovaného, či obžalovaný trpel a či trpí duševnou chorobou, či mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a či vedel svoje konanie ovládať, či sa u neho jedná o chorobný sklon k požívaniu návykových látok, či nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný a či nie je potrebné u neho nariadiť ochranné liečenie, keďže sa týka dôkazu nepodstatného pre rozhodnutie. V tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na samotnú výpoveď obžalovaného, ktorý napriek tomu, že bol pod vplyvom alkoholu a pervitínu vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania, keď opakovane uviedol, že obálku s tržbou síce ako tvrdil nezobral vedome, po užití pervitínu bol roztržitý, ale bol si plne vedomý toho, že to bola jeho vina. Vypočutí svedkovia zhodne pred súdom potvrdili, že i keď obžalovaný javil známky požitia návykových látok bol normálny a „v pohode“, i keď bol nervózny a nadával.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne, v súlade so zásadou trestného konania podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Súd vykonal dokazovanie a zistil okolnosti spáchania skutku. Z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že skutok sa stal tak ako je popísaný v obžalobe, obžalobou bol správne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevyužil svoje právo dané § 257 Trestného poriadku a k otázke svojej viny resp. neviny sa nevyjadril. Obžalovaný svojou výpoveďou potvrdil, že skutok sa stal, že tržbu tak ako bolo obvyklé neodovzdal do trezoru zamestnávateľa - poškodeného obchodnej spoločnosti ABC HOTEL s.r.o., so sídlom Novozámocká 622/220, 949 05 Nitra, (ďalej v texte tiež so znením „poškodený“), ale si ju ponechal a z prevádzky odišiel. Svoje konanie na jednej strane odôvodnil tým, že konal pod vplyvom omamných a psychotropných látok - pervitínu, teda, že tržbu nezobral vedome, pričom na druhej strane uviedol, že si bol plne vedomý svojej viny. Obžalovaný sa tak v samej podstate priznal k spáchaniu činu, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Z výpovede obžalovaného vyplýva, že počas výkonu služby bol pod vplyvom drog. Skutkovú okolnosť, že obžalovaný bol počas služby pod vplyvom drog a taktiež alkoholických nápojov, ktoré videla, že konzumuje so zákazníkmi, potvrdila priama svedkyňa činu R. Š., recepčná - kolegyňa obžalovaného, ktorá napriek tomu, že obžalovanému službu odovzdávala, zostala s obžalovaným v prevádzke až do záverečnej. Priamo nevidela, že by obžalovaný drogy užil, ale jeho konštatovanie, že bol pod vplyvom drog, potvrdila z vonkajších prejavov jeho správania sa, pričom jej aj drogy na užitie ponúkal. Svedkyňa obžalovaného priamo usvedčila zo skutkovej okolnosti existencie tržby, v tom, že potom ako tržbu spolu s obžalovaným prepočítali dali ju do obálky, túto obžalovaný prevzal a mal ju zaniest' do trezoru, čo už ale ona nevidela, pretože z prevádzky vzápätí odišla. Obžalovaného zo spáchania skutku ďalej usvedčil svedok Ing. U. N., zamestnanec poškodeného, ktorý potvrdil, skutkovú okolnosť, že po službe obžalovaného dňa 12.9.2019 sa tržba v trezore nenachádzala ako i skutočnosť, že obžalovaný priznal zodpovednosť za neodovzdanú tržbu.

Sprenevera tržieb inkasovaných od zákazníkov za vykonané služby predpokladá, že medzi poškodenou organizáciou a páchatelom je právny pomer (pracovný pomer), ktorý zakladá povinnosť páchatel'a odviesť zinkasované tržby organizácii. (R 25/1966) Trestný zákon - komentár autorov doc., JUDr. Jozef Čentéš, PhD. a kolektív.

Súd z dohody o vykonaní práce uzatvorenej dňa 23.8.2019 a z registračného listu fyzickej osoby zistil, že medzi obžalovaným a poškodeným vznikol a trval pracovnoprávny vzťah v čase spáchania činu, ktorý bol obžalobou správne ustálený, čo bolo potvrdené listinným dôkazom - dennou uzávierkou a výpoveďami svedkov.

Obžalovaného ďalej zo spáchania skutku nepriamo usvedčil svedok - kuchár P. V., ktorý uviedol, že obžalovaný potvrdil e-mailovú komunikáciu s obžalovaným z 12.9.2019 a 13.9.2019, v ktorej obžalovaný priznal, že tržbu do trezoru nedal, keď napísal „trezor som neotváral“ a keď svedkovi uviedol, že obžalovaný mu v telefonickom rozhovore uviedol, že tržbu asi dal do svojej igelitky.

Svedkyňa K. Y., riaditeľka hotela poškodeného s názvom „ABC“, v ktorom sa nachádza inkriminovaná prevádzka svojou výpoveďou potvrdila, že o skutkových okolnostiach neodovzdania tržby ju bezprostredne informovali svedkovia U. N. R. P. V..

Súd vykonaním dôkazov a ich následným vyhodnotením v ich vzájomnom súhrne dospel k záveru, že tieto nasvedčujú vierohodnosti výpovede usvedčujúcich svedkov, v kontexte s vykonanými usvedčujúcimi listinnými dôkazmi.

Obžalovaný, napriek tomu, že sa k spáchaniu skutku v podstate priznal, svoju obranu postavil na pilieroch neúmyselného konania, teda, že inkasovanú tržbu od zákazníkov do trezoru neodovzdal z dôvodu omylu spôsobeného hádkou, ktorú potvrdila svedkyňa - recepčná U. R., ktorá po obžalovanom preberala službu, ktorej dôvodom bola skutočnosť, že obžalovaný jej odovzdával prevádzku tak, že bol na nej neporiadok a neboli pripravené švédske stoly na raňajky. Obžalovaný svoje neúmyselné konanie zdôvodňoval tiež tým, že počas služby recepčného a čašníka bol pod vplyvom drog a alkoholu ako i tým, že kľúče od trezoru mali byť uložené na polici recepcie, kde mal ktokoľvek prístup. Súd obranu obžalovaného na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov ako i na základe logických súvislostí vyhodnotil jednoznačne za účelovú a neodôvodnenú.

Podľa § 8 Trestného zákona je trestný čin protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v trestnom zákona ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 23 Trestného zákona, nie je za čin zodpovedný ten, kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie.

Podľa názoru súdu nie je možné konštatovať, že boli naplnené okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť obžalovaného pre jeho nepričetnosť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný si sám privodil opilosť a stav pod vplyvom drog, pričom ale jeho údajná strata rozpoznávacej a ovládacej schopnosti nebola dôsledkom duševnej poruchy, ktorou v čase spáchania skutku netrpel a tejto schopnosti nebol pred spáchaním skutku zbavený. Zo strany obžalovaného sa jednoznačne jedná o jeho účelové tvrdenie, s cieľom zbavenia sa trestnej zodpovednosti. Z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovedí F. P. V. - kuchára poškodeného, R. Š. R. U. R., recepčných a kolegyň obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný vedel, čo robí a že ako tvrdili bol „v pohode“. Sám obžalovaný vypovedal, že po tom ako odišiel z prevádzky si išiel do mesta Sereď kúpiť drogy.

Obrana obžalovaného, že ku kľúčom od trezoru mal ktokoľvek prístup je pre posúdenie okolností spáchania skutku irelevantná, z dôvodu, že samotný obžalovaný vypovedal, že tržbu do trezoru neodniesol, rozmyslel si to, vrátil sa na recepciu údajne s cieľom tržbu prepočítať a že ju asi omylom dal do svojej igelitovej tašky pri hádke s nastupujúcou recepčnou U. R..

Súd mal vykonaným dokazovaním zavinenie obžalovaného jednoznačne preukázané. Obžalovaný bol zo spáchania skutku usvedčený priamymi i nepriamymi dôkazmi, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo a v súhrne, tiež s poukazom na obranu obžalovaného.

Podľa § 17 Trestného zákona, pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákon, veta prvá, veta druhá sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur, škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný na majetku poškodeného spôsobil malú škodu vo výške 611,20 eur, teda v sume dosahujúcej najmenej sumu 266 Eur a nepresahujúcej desaťnásobok takej sumy, čo sa rozumie škodou väčšou

Podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil úmyselného protiprávneho konania, na základe motivácie získania finančných prostriedkov pre svoje potreby, predovšetkým na nákup omamných a psychotropných látok, ktoré nemal a ktoré by ani nebol schopný poškodenému v prijateľnej dobe vrátiť.

Skutkovú podstatu charakterizuje objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka trestného činu. Objektom trestného činu sú právom chránené spoločenské vzťahy (záujmy), proti ktorým je čin namierený, pričom ochrana majetku iného zasluhuje ochranu. V danom prípade bola predmetom majetku zverená vec obžalovanému v podobe inkasovaných tržieb od zákazníkov baru nachádzajúcom sa na recepcii prevádzky hotela za poskytnutý tovar ku konzumácii.

Podľa § 130 odsek 1, písmeno a), b) c) Trestného zákona sa vecou na účely trestného zákona rozumejú :

- a) hnutelná vec alebo nehnuteľná vec, byt alebo nebytový priestor, zvieratá, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné,
- b) ovládateľná prírodná sila alebo energia,
- c) cenný papier bez ohľadu na jeho podobu,
- d) peňažné prostriedky na účte,
- e) listina, ktorá je podkladom uplatnenia si právneho nároku, alebo
- f) majetkové právo alebo iná peniazmi ocenená hodnota.

Podľa § 130 odsek 3 Trestného zákona, zverenou vecou sa na účely tohto zákona rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť.

Podľa § 130 odsek 3 Trestného zákona, sa prisvojením veci na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou.

Poškodený zveril obžalovanému inkasovanú tržbu od zákazníkov s tým, aby s ňou nakladal tak, že ju odovzdá do trezoru poškodeného, čo obžalovaný neurobil, teda inkasovanú tržbu je potrebné právne vnímať ako zverenú vec vo vlastníctve poškodeného, čiže vec vo vzťahu k obžalovanému ako vec cudziu. Obžalovaný tak mal pri páchaní žalovaného trestného činu sprenevery vedomosť o tom, že pokiaľ si tržbu ponechal, tým s ňou disponoval v rozpore s účelom, pre ktorý mu vzniklo od poškodeného udelené oprávnenie s ňou ako recepčný a čašník počas výkonu služby na recepcii prevádzky hotela poškodeného nakladať. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tdo 1/2011 z o dňa 2. 2.2011.

Trestnosť činu a trestná zodpovednosť páchatel'a je založená na zavinení, ako obligatórnej súčasť subjektívnej stránky trestného činu, teda pri absencii zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie je vnútorný a zároveň psychický vzťah páchatel'a k podstatným prvkom trestného činu a tvoria ho dve zložky, vedomostná a vôľová, ktoré boli jednoznačne preukázané a to pohnútkou obžalovaného, ktorou bolo získať jenu zverenú finančnú prostriedky ich prisvojením, teda obžalovaný konal v úmysle trvale si ponechať peniaze z tržby pre svoje potreby. Trestný čin sprenevery nemožno považovať za trváci trestný čin, teda do doby vrátenia zverenej veci obžalovaným, keďže už samotná skutočnosť jej prisvojenia zakladá skutkovú podstatu sprenevery.

Obžalovaný tak svojím protiprávnym konaním naplnil subjektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané jeho úmyselné konanie, keď po tom ako požíval omamné a psychotropné látky sa rozhodol, že jemu zverenú vec - tržbu použije pre vlastné potreby na nákup ďalších omamných a psychotropných látok ako sám vo svojej výpovedi uviedol. V tejto súvislosti súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania

vyplývalo, že to bol výhradne poškodený, ktorý obžalovanému zveril dispozíciu nakladať s inkasovanou tržbou, so záväzkom ju vydať poškodenému jej odovzdaním do trezoru poškodeného, pričom pojem zverenie nepredpokladá existenciu výslovného zmluvného základu medzi zverovateľom - poškodeným a obžalovaným, pričom stačí keď oprávnená osoba pri udeľovaní dispozičného práva obžalovanému dostatočne prejaví vôľu, aby obžalovaný ako recepcný s vecou nakladal len uvedeným spôsobom.

Úmyselné protiprávne konanie obžalovaného spočívalo v tom, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom spôsobom svojho konania naplnil objektívnu stránku trestného činu tým, že si prisvojil cudziu vec a poškodenému spôsobil malú škodu. V porovnaní s trestným činom krádeže sa v danom prípade obžalovaný pri sprenevere nezmocňuje vecí - inkasovanej tržby zákazníkov, pretože túto má vo svojej moci už pred jej prisvojením.

Súd vyhodnotením vykonaných dôkazov nemal žiadne pochybnosti ani o existencii „kauzálneho nexusu“, teda o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi jednoznačne protiprávnym a úmyselným konaním obžalovaného podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona a následkom - chráneným záujmom, v danom prípade spôsobením malej škody na majetku iného - poškodeného. V zmysle § 124 Trestného zákona sa škodou na majetku na účely trestného zákona rozumie ujma na majetku poškodeného, ku ktorej konaním obžalovaného jednoznačne došlo.

Obžalovaný sa tak svojím konaním dopustil trestného činu proti majetku iného, v danom prípade poškodeného - obchodnej spoločnosti ABC HOTEL s.r.o., so sídlom Novozámocká 622/220, 949 05 Nitra, pre ktorý je typická existencia zištnej pohľadnice smerujúcej k obohateniu páchatel'a na úkor poškodeného, teda na škodu jeho majetku.

Súd pri rozhodovaní o určení druhu trestu a jeho výmery obžalovanému podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, prihliadal na spôsob a okolnosti spáchania činu, jeho následok, ďalej na preukázané úmyselné zavinenie, pohľadnicu, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Súd z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný bol pred spáchaním činu štyrikrát súdne trestaný, pričom dve odsúdenia má zahladené a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný bol dvakrát súdne trestaný za spáchanie drogovej trestnej činnosti a bolo mu uložené ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie v ambulantnej forme. Obžalovaný bol naposledy súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/64/2018 zo dňa 15.01.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.2.2019 za spáchanie rovnakého činu - prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov do 10.8.2020. Je tak nepochybné, že obžalovaný opakovane spáchal majetkovú trestnú činnosť na škodu poškodeného a na dôvažok rovnakého druhu, s tým, že predošlý podmienený trest odňatia slobody zjavne nevytvoril podmienky na jeho výchovu, aby obžalovaný viedol riadny život a nezabránil mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a), b) Trestného zákona, môže súd podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo ak prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona, ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienenčného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienenčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa v dobe od 22.2.2016 do 22.6.2020 dopustil 13 priestupkov na úseku cestnej premávky za ktoré mu boli uložené blokové pokuty a jedného priestupku proti majetku za poškodenie míľniku popri ceste v obci Šoporňa za ktorý mu bola uložená bloková pokuta. Obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona ale zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, keďže obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Súd tak pri určení druhu a jeho výmery trestu postupoval podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a obžalovanému trest ukladal tak, že dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby do dvoch rokov zvýšil o jednu tretinu na 8 mesiacov až 2 roky a trest ukladal v takto určenej trestnej sadzbe. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto modifikovanej trestnej sadzby, pri tom prihliadol na predovšetkým na následok trestnej činnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Podľa názoru súdu je takto uložený trest spravodlivý a v plnej miere zabezpečí ochranu spoločnosti tak v oblasti generálnej ako i individuálnej prevencie, zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona slúžiacom na ochranu spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, voči ktorým sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti), ale tiež prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a generálnej prevencie ako výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti ako potencionálnym páchatel'om. Spoločnosť sa pred páchatel'mi trestných činov ochraňuje jednak prvkom represie a prvkom výchovy. V zmysle zásady proporcionality musí byť trest úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom úmernosť je určovaná jednak úmyselným konaním obžalovaného ako aj možnosťou jeho nápravy.

Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže ako súd zistil z odpisu z registra trestov obžalovaný i v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd z výpovede svedkyne K. Y., riaditeľky zástupca poškodeného - ABC Hotel, spol. s.r.o. a z potvrdení VÚB banky a.s. zistil, že obžalovaný ku dňu otvorenia hlavného pojednávania poškodenému uhradil celkom zo spôsobenej škody sumu 350,- eur a tak obžalovaného zaviazal povinnosťou nahradiť poškodenému zostatok spôsobenej škody v sume 261,20 Eur.

Súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti o vine obžalovaného a treste rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Odvolanie má odkladný účinok.